

beror paa Andre end os, nemlig paa Regjerings- og Landstinget, at vi sende denne Sag i Udvalg. Dersom den da bliver begravet i Udvalget, er det ikke vor Skyld.

Fremdeles er der imellem den ærede Regjering og mig den Grundforskiel i Betragtningen af nærværende Forslag, at jeg ikke paa nogen Maade vil være med til at give Halvdelen eller en Del af de deraf indkommende Indtægter til Kommunerne. Det er jeg ubetinget imod af den Grund, som allerede oftere er bleven berørt, at vi ved at overføre dette Beløb til Kommunerne vilde lægge en stor Del af Kommuneskatterne, som nu udredes efter Formue og Leilighed, over paa dem, der konsumere Brændevin og Øl, det vil sige, at vi ville omlægge den fra en retsfærdig Bestatning til en efter vor Mening mindre retsfærdig. Og det skulde jo ved denne Lov ske, ikke fordi der samtidig dermed blev paalagt Kommunerne en Række yderligere Pligter, som i alt Fald fra et vist Synspunkt kunde begrunde det, sjøndt jeg mener, som allerede tidligere udtalt, at disse Udgifter, dersom man fandt det hensigtsmæssigt at afholde dem, saavel som alle Udgifter til sociale Reforme, burde afholdes af Staten, og hvis Midlerne dertil ikke ere til Stede, burde de tilveiebringes gennem en Formue- og Indkomstskat. Men der foreslaas jo ikke en Gang en saadan Anvendelse, og saameget mindre kunne vi gaa til at overføre Halvdelen af Beløbet til Kommunerne.

Fremdeles har jeg den Indvending mod nærværende Lovforslag, at den Beregning eller det Skjøn — hvad enten man bruger det ene eller det andet Udtryk — som det er bygget paa, er grundurigtig. Den Balance, der opstilles, er i den Grad urigtig, at man ikke kan bygge paa den. Ministeren siger jo rigtignok, at det er umuligt, at det ikke bliver 4, men kun 3 eller 2 Mill.; det kan det ligesaa godt blive, som det kan blive 5 eller 6 Millioner. Nej, det kan det ikke. Man kan ikke gaa ud fra et hvilket som helst Skjøn. Saa kunde den ærede Minister ligesaa godt sige, at denne Lov vilde bevirke, at der ikke mere vilde blive drukket Brændevin i Danmark, ligesaa godt som han paa Toldloven vil sige, at der ikke vil blive indført flere Heste i Danmark. Hidtil er der blevet indført 4,000 om Aaret — i det sidste Aar

6,250 — og nu skulde der kun blive indført 40, med andre Ord ingen. Paa den Maade kan man ikke ræsonnere. — Naar den ærede Minister bemærker, at det Skjøn, han for 3 Aar siden havde anstillet, var et Skjøn af den allerløseste Art, tillader jeg mig at mene, at det Skjøn, han har anstillet over den forventede Nedgang i Forbruget paa Grund af nærværende Lovforslag, ikke er af anden Bestaffenhed. I alt Fald har den ærede Minister ikke anført Noget som helst til Bestyrkelse for det Skjøn, hvorefter han har antaget, at Brændevinsforbruget skulde gaa ned til det Halve. Naar man vil anstille et saadant Skjøn og værges sig imod, at det betegnes som et Skjøn af den allerløseste Art, maa det være bygget vel ikke paa fuldstændig Beregning — thi en saadan kan ikke anstilles; Skjøn maa der til — men paa Undersøgelse. Vi have imidlertid ikke erfaret det Allermindste fra Ministerbænken om, at saadanne Undersøgelser ere anstillede. Ministeren maatte jo have kunnet anføre for os Exempler fra andre Lande paa, ikke blot at Brændevinsforbruget var saa og saa stort, thi det beviser Intet; men at den og den Forhøielse af Brændevinsafgiften havde bevirket saa og saa megen Nedgang i Forbruget. Sigeledes maatte han her i Landet have anstillet Undersøgelser, som i alt Fald kunde bestyrke det Skjøn, han har opstillet. Der er ikke foretaget Spor af Undersøgelser, i alt Fald foreligger der ikke os Noget som helst derom, og saa begjærer Ministeren at vi paa Grundlag af et saadant Skjøn, der ikke er af bedre Art end det Skjøn, vi horte af ham for 3 Aar siden, og som han selv har betegnet som et Skjøn af den allerløseste Art, skal give Ministeren en Stat, der ikke indbringer 8 Mill. Kr., som der staar paa Papiret, men 16 Mill. Kr. udover de 2,700,000 Kr., som Statteu indtil har indbragt. Den indbringer jo 16 Millioner; hvor Meget der skal gaa fra, er et Skjøn, og jeg kan med samme Føie sige, at de 16 Mill. ville komme ind i Statskassen, som han kan sige, at kun de 8 Mill. ville komme ind. Det Eine er ligesaa godt og ligesaa løst som det Andet.

Det er jo Halvdelen af, hvad der indgaar udover de 2,700,000 Kr., som skulde gaa til Kommunerne. Halvdelen vil gaa i Statskassen. Om denne Halvdel have vi